

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Piotr Prusinowski (przewodniczący)

SSN Bohdan Bieniek (sprawozdawca)

SSN Jolanta Frańczak

w sprawie z odwołania Wyższej Szkoły [...] w Ś. obecnie Akademia [...] w Ś. -
Akademia [...] i P. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Poznaniu

o podstawę wymiaru składek,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 13 grudnia 2023 r.,

skargi kasacyjnej odwołującej się Wyższa Szkoła [...] w Ś. od wyroku Sądu

Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 28 lipca 2021 r., sygn. akt III AUa 1594/19,

1. umarza postępowanie kasacyjne,

**2. odstępuje od obciążenia odwołującego się kosztami
zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, wyrokiem z dnia 28 lipca 2021 r., oddalił
apelację Wyższej Szkoły [...] w Ś. oraz apelację P. K. od wyroku Sądu Okręgowego
w Poznaniu z dnia 31 października 2019 r., mocą którego oddalono odwołania
płatnika od decyzji organu rentowego z dnia 4 grudnia 2018 r., stwierdzającej, że
podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne P. K. z tytułu

pracowniczego zatrudnienia w Wyższej Szkole [...] w Ś. (dalej jako odwołujący się) wynoszą kwoty szczegółowo wskazane w treści decyzji strony pozwanej.

Wyrok Sądu Apelacyjnego zaskarżył odwołujący się w części, w jakiej Sąd drugiej instancji oddalił jego apelację.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania albo o jej oddalenie, a w każdym wypadku domagał się przyznania kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 21 września 2022 r., przyjął skargę kasacyjną do rozpoznania.

Pismem procesowym z dnia 10 lipca 2023 r. odwołujący się cofnął skargę kasacyjną i wniósł o odstąpienie od obowiązku obciążenia go kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego. W uzasadnieniu swego stanowiska odwołujący się wyjaśnił, że jest w sporze z organem rentowym w kilkudziesięciu postępowaniach, a z uwagi na dotychczasowe stanowisko Sądu Najwyższego skarżący podjął decyzję o wycofaniu złożonych skarg kasacyjnych, by jak najszybciej zakończyć prowadzone sprawy i dokonać rozliczeń składek zgodnie z utrwaloną już linią orzecniczą. Z kolei wniosek o odstąpienie od obowiązku zwrotu stronie przeciwnej kosztów procesu został umotywowany tym, że ich wysokość (per saldo we wszystkich sprawach) jest tak znaczna, iż może wpłynąć negatywnie na dalsze funkcjonowanie jednostki, zwłaszcza że w jednej sprawie wynosi zwykle kilka tysięcy złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei, art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji Sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (i prawa pracy) cofnięcie środków odwoławczych podlega ocenie z punktu widzenia przesłanek wskazanych w art. 469 k.p.c., a zatem nie może być skuteczne

wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes ubezpieczonego (pracownika).

Cofnięcie skargi kasacyjnej przez odwołującą się – w następstwie monitoringu linii orzeczniczej Sądu Najwyższego – obliguje do umorzenia postępowania kasacyjnego, o czym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie powołanych przepisów, odstępując jednocześnie od obciążenia skarżącego kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego (art. 102 w związku z art. 398²¹ k.p.c.).

[SOP]

(r.g.)